

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 16C/162/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312209748
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Jančulová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2014:5312209748.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Alenou Jančulovou v právnej veci žalobcu Pohotovosť, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

I. Návrh z a m i e t a .

II. Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

III. Konanie o návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti , predmetom ktorej je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd z a s t a v u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom zo dňa 27.9.2012 žalobca žiadal, aby súd rozhodol rozsudkom tak, že uloží povinnosť žalovanej, aby mu nahradila škodu vo výške 125 € a nemajetkovú ujmu vo výške 551,36 €. Škoda vznikla nesprávnym úradným postupom súdu. Nesprávny úradný postup súdu spočíval v nevydaní rozhodnutia bez zbytočných prietahov - zamietnutím žiadosti o vydanie poverenia s omeškáním.

V príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu vznikla navrhovateľovi škoda v žalovanej výške.

Skutočná škoda vo výške 125 € bola spôsobená nákladmi spojenými s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky, na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, na udržiavanie a správu informačného systému, administratívne spracovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde.

V príčinnej súvislosti s tým žiadal aj primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 551,36 €, a to za každý mesiac omeškania podľa doktríny ústavného súdu teda 660,-€ za rok : 12 = 55,-€.

Na základe týchto skutočností žiada, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol tak, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla nesprávnym úradným postupom okresného súdu, pretože tento

nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, ďalej má súd zaviazat' žalovanú zaplatit' príslušnú majetkovú škodu a náhradu nemajetkovej ujmy do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s trovami súdneho konania.

Žalovaná uviedla, že návrh je zmätočný, má nedostatky.

Uviedla, že nie sú splnené podmienky podľa § 8 OSP, § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. Nie je daná právomoc súdu vo veci konať. Medzi podaním žiadosti o predbežné prejednanie nároku u nadriadeného orgánu a podaním žaloby o náhradu škody za nesprávny úradný postup nie je dodržaná zákonná lehota 6 mesiacov. Žiadosť o predbežné prejednanie nároku bez ostatných zákonných náležitostí bola odporkyni doručená dňa 23.4.2012. Žaloba na súd bola podaná dňa 27.9.2012. Žaloba bola podaná predčasne. Žiadosť o predbežné prejednanie nároku mala vady, ktoré žalobca na výzvu žalovanej v stanovenej lehote neodstránil, preto žalovaná nepovažuje nárok za predbežne prejednaný. Z uvedených dôvodov žalovaná nenahradila žalovanému škodu za nesprávny úradný postup súdu v rámci predbežného prejednania nároku.

Vo veci samej žalovaná navrhla návrh zamietnuť ako nedôvodný, nepreukázaný. Žalobca má dôkazné bremeno za výsledok sporu, za svoje tvrdenia v návrhu, ktoré v celom rozsahu presúva na súd.

Tvrdené prietahy a nezákonný úradný postup súdu v konaní nemožno konštatovať s poukazom na Nález Ústavného súdu SR III-ÚS/69/2011-25 zo dňa 3.5.2011 („každý nech si stráži svoje právo“). Žalobca nevyužil účinné právne prostriedky nápravy, nepodal opravné prostriedky. Žalovaná má zato, že všeobecný súd konajúci o nároku na náhradu škody za nesprávny úradný postup nemá právo konštatovať prietahy v konaní. Prietahy v konaní môžu byť konštatované v rámci vybavenia sťažnosti na prietahy v konaní, v rámci disciplinárneho konania, rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti (§ 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.). V opačnom prípade by mohlo dôjsť aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Žalovaná poukázala aj na to, že nie každý prietah v konaní možno vyhodnotiť ako zbytočný prietah v konaní. Nedodržanie zákonných lehôt sa nepovažuje vždy a automaticky za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (článok 48 ods. 2 Ústavy SR). Sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Musí ísť o významné prietahy v konaní, ktoré možno kvalifikovať ako zbytočné prietahy, neefektívny postup (I.ÚS 16/02, I.ÚS 63/00). Ak neexistuje príčinná súvislosť medzi postupom súdu a porušením základného práva alebo slobody, treba považovať takú sťažnosť za zjavne neopodstatnenú. Samotná dĺžka konania sama o sebe ešte nemusí bez ďalšieho znamenať závažné porušenie práv sťažovateľa (I.ÚS 476/2012, IV.ÚS 92/04, III.ÚS 168/05, II.ÚS 93/03). Žalovaná poukázala na to, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia podľa § 44 ods. 2 exekučného poriadku neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku, teda exekučný titul, ktorý sa týka rozhodnutí rozhodcovských súdov. Od 1.6.2011 bol exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 102/2011 Z.z. Pri žiadostiach doručených súdu po 1.6.2011 nejde o porušenie zákonnej lehoty v uvedených prípadoch. Je správne, keď analogicky rovnako súdy postupujú aj v prípadoch pred 1.6.2011. Nedodržanie lehoty 15 dní na vydanie poverenia pri exekučných tituloch - rozhodcovských rozsudkoch nemožno považovať za prietah v konaní.

Žalovaná poukázala aj na to, že lehota 15 dní bola stanovená len na vydanie poverenia, nevzťahuje sa na prípady zamietnutia návrhu na vydanie poverenia, čo vyplýva priamo z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Ak súd exekútora nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. V prípade, keď poverenie nebolo vydané, navrhovateľ nemôže svoj nárok uplatňovať z titulu prietahov v konaní, ale len z titulu nesprávneho úradného postupu súdu (ktorý podľa navrhovateľa spočíva v nesprávnej aplikácii právnych predpisov) z titulu vydania nezákonného rozhodnutia. Za nesprávny úradný postup však nemožno považovať samotné rozhodnutie, ktorým súd návrh na vydanie poverenia zamietol (Najvyšší súd ČR 2Cdo 129/97 zo dňa 29.6.1999, podľa ktorého nesprávny úradný postup nezakladajú vady konania - napríklad zhromažďovanie podkladov pre rozhodnutie, hodnotenie zistených skutočností, právne posúdenie, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie; rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Cdo 24/04 - nesprávny úradný postup možno vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou predpísaného postupu štátneho orgánu, alebo účelu postupu štátneho orgánu, či už súvisí alebo nesúvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu, ak tento postup nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí; uznesenie Najvyššieho súdu ČR 25Cdo 1018/07 zo dňa 25.8.2009 - rozhodovaciu činnosť, ktorá je podstatou súdnictva, nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup). Je teda zrejmé, že posúdenie veci a vydanie rozhodnutia nemožno považovať za nesprávny úradný postup.

Za splnenia podmienok podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/03 Z.z. (ak bolo právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom) posúdenie veci a vydanie rozhodnutia možno považovať len za vydanie nezákonného rozhodnutia. Preto rozhodnutia exekučných súdov, ktorými boli zamietnuté žiadosti o vydanie poverenia a skúmanie materiálnej správnosti rozhodcovského rozsudku, nekalej povahy rozhodcovskej doložky nemožno považovať za nesprávny úradný postup súdu. Uvedené rozhodnutie za nezákonné možno považovať len vtedy, ak bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť.

Žalovaná zároveň vznesla námietku premlčania u všetkých uplatnených nárokoch, pri ktorých došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia pred dňom 23.4.2009 (t.j. 3 roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku).

Namietla, že žalobca nepreukázal vznik a výšku škody, nevyožiteľnosť pohľadávky. Pokiaľ uplatňuje nemajetkovú ujmu, nemožno stotožňovať kritéria nemajetkovej ujmy pre fyzické osoby s kritériami nemajetkovej ujmy pre právnické osoby. Škodu žalobca presvedčivo nevyčíslil, nezodviedol. Podmienkou je preukázať, že konštatovanie porušenia je nedostatočné. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami a skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému subjektívnemu vyčíslňovaniu škody a preskúmanie návrhu je tým značne znemožnené. Pri priznávaní nemajetkovej ujmy sa prihliada aj na rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade práve žalobca koná v rozpore s dobrými mravmi, keď opakovane požaduje od spotrebiteľov v rozpore so zákonom neprimerane vysoké úroky, poplatky a iné sankcie. Opakovane porušuje práva spotrebiteľov. Tvrdená škoda mala vzniknúť práve pri negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu.

Žalovaná uviedla, že nie je daná príčinná súvislosť medzi tvrdeným porušením povinností súdu a vzniknutou škodou (§ 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z.). Nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Žiadala návrh zamietnuť a priznať trovy konania.

Okresný súd Čadca vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 16C 162/2012- 66 zo dňa 28.8.2013, ktorým I. návrh zamietol, II. žalovanej náhradu trov konania nepriznal a III. návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol.

Voči uvedenému rozsudku podal žalobca dňa 11.12.2013 odvolanie na základe ktorého Krajský súd Žilina rozsudkom č.k. 11 Co 155/2014-91 zo dňa 29.5.2014 vo výroku I. a II. I rozsudok okresného súdu zrušil a vo výroku III., ktorým súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd uviedol, že výroku rozsudku okresného súdu III., ktorým návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol sa nedotýka.

Krajský súd poukázal na to, že povinnosťou okresného súdu bolo vyhodnotiť, či v danom prípade došlo k nesprávnemu úradnému postupu, spočívajúcemu v prieťahoch v konaní. Tento predpoklad zodpovednosti okresný súd nevyhodnotil, preto je jeho rozhodnutie predčasné a založené na nesprávnom posúdení veci. Nesprávny úradný postup je definovaný v ustanovení § 9 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. . Pre záver o zbytočných prieťahoch v konaní je potrebné posúdenie časovej primeranosti vydaného rozhodnutia v súvislosti s ďalšími okolnosťami prípadu. Medzi takéto okolnosti patrí správanie sa oprávneného, jeho súčinnosť, iné procesné prekážky, vrátane ďalšieho priebehu konania postupu exekútora a exekučného súdu.

Podľa § 226 O.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Na pojednávanie dňa 10.9.2014 sa žalobca, jeho právny zástupca a žalovaný nedostavili.

Žalovaný svoju neprítomnosť ospravedlnil písomným podaním došlým súdu dňa 5.9.2014.

Dňa 5.9.2014 elektronicky o 12.05 hod. zaslal právny zástupca žalobcu súdu návrh na zrušenie nariadeného termínu pojednávania až do konečného konformného rozhodnutia o nestrannosti súdu a otázke zákonného sudcu vzhľadom na ním podanú sťažnosť na ÚS SR podľa čl. 127 Ústavy SR, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Zároveň uviedol, že žalobca trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Uvedený návrh súd vyhodnotil ako návrh na odročenie pojednávania.

Zároveň opätovne ako dňa 26.8.2013 (viď . čl. 34-36) podal aj dňa 5.9.2014 v celom rozsahu totožný návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia ÚS SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutie krajského súdu o nevlúčení sudcu povereného pojednávaním vecí (viď. čl. 101-103).

Podľa § 167 ods. 1, 2 O.s.p. ak zákon neustanovuje inak, rozhoduje súd uznesením. Uznesením sa rozhoduje najmä o podmienkach konania, o zastavení alebo prerušení konania, o odmietnutí návrhu na začatie konania, o zmene návrhu, o späťvzatí návrhu, o zmieri, o trovách konania, ako aj o veciach, ktoré sa týkajú vedenia konania.

(2) Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

§ 104 ods. 1 prvá veta O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 159ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Prekážka právoplatne rozhodnutej veci - rei iudicatae, ktorá vyplýva z ustanovenia § 159 ods. 3 O.s.p. patrí medzi neodstrániteľné podmienky konania v zmysle § 103 O.s.p. a bráni tomu, aby vec, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, bola opäť prejednaná. Rovnakou vecou je uplatnenie toho istého nároku alebo stavu, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, pokiaľ je súčasne daná totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania.

Z podaných návrhov čl. 34-36, 101-103 na prerušenie konania vyplýva, že sa jedná o návrhy totožné. Pričom o tomto návrhu už súd prvého stupňa v rozsudku č.k. 16C 162/2012-66 zo dňa 28.8.2013 rozhodol. Krajský súd Žilina sa uznesením č.k. 11 Co 115/2014-91 zo dňa 29.5.2014 rozsudku okresného súdu v časti v ktorej okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol, nedotkol a rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňa 10.7.2014. Preto s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia súd konanie o návrhu žalobcu na prerušenie konania zastavil.

Súd zamietol návrh žalobcu na zrušenie pojednávania, ktorý návrh podľa jeho obsahu súd posúdil ako návrh na odročenie pojednávania.

Podľa § 119 ods. 1,2 O.s.p.

1) Pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

(2) Účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä:

a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania,

b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel,

c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

Nakoľko o návrhu žalobcu na prerušenie konania už bolo právoplatne rozhodnuté, súd nezistil dôležitý dôvod na odročenie pojednávania na neurčito do času, kým vo veci nerozhodne ústavný súd o sťažnosti žalobcu a v konaní pokračoval a vec rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho zákonného zástupcu a žalovaného s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.o.

Na daný právny vzťah súd primárne aplikoval zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zmien a doplnkov, ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.7.2004. K tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu, prieťahom v konaní, došlo po účinnosti uvedeného zákona. Zákon upravuje osobitným spôsobom zodpovednosť za škodu.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú občianskym zákonníkom.

Preto súd okrem osobitného zákona č. 514/2003 Z.z. aplikoval podporne aj všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka - § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spoločné ustanovenia občianskeho zákonníka o náhrade škody tretí oddiel - § 441 Občianskeho zákonníka o spoluúčasti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu na vzniku škody, článok 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky, článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, exekučný poriadok.

Právomoc Okresného súdu v Čadci na konanie a rozhodnutie podľa § 8 OSP a § 15, 16 zákona č. 514/03 Z.z. je daná. Súd konanie nezastavil podľa § 103, § 104 ods. 1 prvá veta OSP. Ku dňu rozhodovania súdu podľa § 154 ods. 1 OSP uplynula lehota 6 mesiacov od podania žiadosti nadriadenému súdu. Bolo preto právne irelevantné, že lehota nebola dodržaná ku dňu podania žaloby. Pre posúdenie právomoci súdu je právne irelevantné, že navrhovateľ neodstránil vady žiadosti o predbežné prejednanie nároku v stanovenej lehote (§ 16 ods. 2 druhá veta zákona č. 514/2003 Z.z.: „Tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde.“). Na Okresný súd v Čadci žalobca doručil kópie žiadostí o predbežnom prejednaní nárokov s dátumovou pečiatkou nadriadeného orgánu. Doručenie žiadostí potvrdila vo svojom vyjadrení aj žalovaná. Súčasťou žiadostí bol aj nárok týkajúci sa tohto súdneho sporu. Tým mal súd splnenú podmienku zo strany navrhovateľa podľa § 15, 16 zákona č. 514/2003 Z.z. predbežne prerokovať nárok na náhradu škody s nadriadeným orgánom ako podmienku právomoci súdu vo veci konať a rozhodnúť.

Podľa § 9 ods. 1 prvá veta OSP štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Pasívne legitimovaným subjektom je teda Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR. Navrhovateľ správne označil pasívne legitimovaný subjekt v tomto konaní.

Žalobca je v spore aktívne legitimovaným subjektom na podanie návrhu na náhradu škody, pretože bol účastníkom exekučného konania, v ktorom došlo k tvrdenému porušeniu jeho práv a k tvrdenému vzniku škody (§ 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.).

Súd vykonal dokazovanie nasledovnými dôkazmi: žaloby č.l. 1 až 4, plnomocenstvo č.l. 5, odpoveď na výzvu zo strany žalobcu č.l. 9, úradný záznam č.l. 10, predloženie veci k prideleniu inému sudcovi č.l. 11, vyjadrenie sudcov Okresného súdu Čadca č.l. 12, 13, uznesenie Krajského súdu Žilina č.l. 17 až 21, reakcia právneho zástupcu žalobcu k výzve súdu č.l. 27, odpoveď žalovanej č.l. 28, návrh žalovanej na spojenie vecí č.l. 29, záznam kancelárii o vykonaní lustrácie - v prílohe potvrdení MS SR o prijatí žiadosti o prerokovanie nároku na náhradu škody č.l. 32, návrh na zrušenie nariadeného pojednávania zo strany žalobcu č.l. 33 až 36, sťažnosť adresovaná Ústavnému súdu SR č.l. 37 až 46, vyjadrenie žalovanej č.l. 47 až 57, ospravedlnenie žalovanej č.l. 58, oznámenie právneho zástupcovi žalobcu, že pojednávanie bude vykonané č.l. 59, zápisnicu č.l. 60-61, uznesenie čl. 64, rozsudok OS Čadca č.l. 66 až 71, odvolanie žalobcu čl. 72 až 75, uznesenie KS Žilina č.l. 91 až 97, návrh žalobcu na zrušenie nariadeného pojednávania č.l. 101 až 103, sťažnosť adresovaná ÚS SR č.l. 104-113, obsah spisu 8Er/692/2011 - žiadosť o udelenie poverenia č.l. 2, zápisnica spísaná pred súdnym exekútorom č.l. 2, zmenka č.l. 3, zmluva o úvere č.l. 5, rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č.l.6, 7, uznesenie č.l. 11 až 15,

Z vykonaných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav:

Z pripojeného exekučného spisu 8Er/692/2011 mal súd preukázané, že žalobca uzatvoril s povinným X. O. zmluvu o úveru dňa 7.7.2009 vo výške 800,-€ poskytnutého úveru, zvýšeného o poplatok 772,-€, spolu 1.572,-€. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný dňa 24.2.2010, právoplatný dňa 11.4.2011. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu dňa 15.7.2011, súd rozhodol uznesením č.k. 8Er/692/2011-11 zo dňa 3.2.2012, ktorým žiadosť zamietol, právny zástupca oprávneného uznesenie prevzal dňa 23.2.2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.11.2012, nakoľko povinný sa zdržiaval na neznámom mieste a súd zisťoval jeho pobyt. Voči uzneseniu oprávnený odvolanie nepodal. Rovnako nepodal ani žiadnu žiadosť o podanie informácie o stave exekučného konania, či sťažnosť na prieťahy v konaní.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, alebo nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je osobitnou zodpovednosťou a zodpovednosťou objektívnou (§ 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.). Všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Pri nesplnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz sa zodpovednosti za škodu nemožno zbaviť.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím sú:

- 1) Porušenie právnej povinnosti orgánom verejnej moci, ktoré spočíva v nezákonnom rozhodnutí alebo nesprávnom úradnom postupe, pričom za nesprávny úradný postup sa považuje aj nečinnosť (prieťahy, § 3 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 514/2003 Z.z., § 5 ods. 1, § 6, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z.).
- 2) Vznik a existencia škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, 4, § 18 zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka).
- 3) Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, ktorá porušením povinností vznikla.

Porušenie právnej povinnosti súdom, podľa vyjadrenia žalobcu spočíva v nesprávnom úradnom postupe.

Nesprávny úradný postup súdu podľa žalobcu spočíval v nevydaní rozhodnutia bez zbytočných prieťahov (v lehote do 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia) . Exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 6.3.2012 a to uznesením , ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd rozhodol vo veci s omeškaním viac ako 299 dní.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci:

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 uvedeného zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zák.č. 514/2003 v znení účinnom ku dňu podania návrhu(t.j. 27.9.2012)

(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

(2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 a 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 25 ods. 1 uvedeného zákona ak nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone osobitným predpisom.

Z uvedeného je zjavné, že aj na prípad osobitnej zodpovednosti za škodu, ktorou je aj nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie, sa podporne aplikujú všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka. Z týchto dôvodov súd podporne aplikoval ustanovenia občianskeho zákonníka, najmä spoločné ustanovenia o náhrade škody uvedené v treťom oddiele občianskeho zákonníka. Z úradnej moci je potrebné zaoberať sa aj spoluúčasťou poškodeného navrhovateľa a jeho právneho zástupcu na vzniku škody podľa § 441 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Skutočnosť, že aplikácia ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka prichádza do úvahy nielen v prípade zodpovednosti škodcu za zavinené konanie (§ 420 Občianskeho zákonníka), ale v prípade zodpovednosti za škodu na základe princípov objektívnej zodpovednosti vyplýva z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR (R 80/1970 a R 28/1973).

Podľa článku 48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa článku 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 1.6.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2010 okrem horeuvedeného znenia bolo znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku doplnené tak, že: táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) (notárske zápisnice a vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených).

Podľa § 45 ods. 1 písm. c), ods. 2 zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní

(1) Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov 16) na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

(2) Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

V prejednávanej veci si žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody vo výške 125.€ a nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 551,36.- € a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s omeškaním viac ako 299 dní, teda po uplynutí zákonom stanovenej doby (§ 44 ods.2 EP).

Zákon č. 514/2003 Z.z. ustanovuje predpoklady zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci a to nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, pričom pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky 3 podmienky súčasne.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že dňa 12.5.2011 sa začalo exekučné konanie vo veci 8 Er 692/2011 na návrh oprávneného : Pohotovosť s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598 proti povinnému Vojtechovi Nagymu, kde exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 24.11.2010, sp. zn. SR 02843/10 a to spísaním zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým. Dňa 15.7. 2011 došla okresnému súdu žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením zo dňa 3.2.2012 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.11.2012.

Súd má za to, že k prietahom v tomto konaní nedošlo, nakoľko zákonná 15 - dňová lehota podľa § 44 ods. 2 EP sa vzťahuje len na prípad, keď sú splnené všetky zákonné predpoklady a súd poverenie vydá. Nevzťahuje sa na prípady, keď súd poverenie nevydá. Vyplýva to z gramatického a logického výkladu ustanovenia § 44 ods. 2 EP.

V danom prípade mal exekučný súd zákonnú povinnosť pred vydaním poverenia podrobiť súdnemu prieskumu pri podanej žiadosti o udelenie poverenia rozsudok rozhodcovského súdu. Táto povinnosť bola vyjadrená aj v rozhodnutí ÚS SR sp. zn. IV.ÚS 60/2011, NS SR sp. zn. 3 Cdo 146/2011, 3 Mcdo 11/2010, 5 Cdo 291/2010 z ktorých obsahu vyplýva, že vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky a pod.

V danom prípade nedošlo zo strany exekučného súdu k porušeniu práva a ani k prietahom v konaní . Zákon žiadnu lehotu v prípade zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neurčuje a súd má zo zákona povinnosť preskúmať ex offo exekučný titul, ktorým je rozsudok rozhodcovského súdu. Ak aj medzi dorúčením žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a vydaním uznesenia o zamietnutí žiadosti uplynula doba 6 a pol mesiaca túto lehotu súd nevyhodnotil ako zbytočný prietah v konaní a ani ako nečinnosť súdu , nakoľko súd počas tejto doby hodnotil zistené skutočnosti, tieto právne posúdil , čo malo v ďalšom za následok vydanie uznesenia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, voči ktorému ani samotný oprávnený odvolanie nepodal. Preto 1) podmienka splnená nebola.

Súd tiež skúmal v konaní, či je prítomný ďalší nevyhnutý predpoklad zodpovednosti štátu za škodu a to vznik majetkovej škody, resp. nemajetkovej ujmy.

Súd má zato, že škoda je skutočná majetková ujma. V tomto štádiu konania žalobca nepreukázal vznik škody (majetkovej ujmy) a ani jej výšku a ani nenavrhol žiadne relevantné dôkazy. Táto škoda nevyplýva ani z pripojeného exekučného spisu. Žalobca uplatňuje nárok na náhradu majetkovej škody paušálnou sumou 125.- € . Takéto paušalizovanie výšky škody nie je možné akceptovať- v zmysle zákona sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, pričom paušálne sumy uvádzané žalobcom nepredstavujú ani skutočnú škodu (tú by musel žalobca presne vyčíslieť) ani ušlý zisk. Neobstojí skutkové tvrdenie, že skutočnú škodu nie je možné vyčíslieť, resp. len s nepomernými ťažkosťami. Ak mala byť žalovaná zaviazaná k náhrade škody , musí byť výška tejto škody vyčíslená presne. Bolo povinnosťou žalobcu doložiť alebo navrhnúť súdu dôkazy o konkrétnej škode a jej výške, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom exekučného súdu v konkrétnom ním označenom konaní, Ak žalobca nepredložil dôkazy k vyčísleniu skutočnej škody, resp. ušlého zisku, potom neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o výšku ním tvrdenej škody. Rovnako žalobca nepredložil a ani nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie príčinnej súvislosti medzi tvrdeným omeškaním súdu a ním tvrdenou škodou. Nepreukázal, že práve v čase medzi podaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o tejto žiadosti , a práve kvôli omeškaniu súdu s rozhodnutím o tejto žiadosti mu vznikla škoda práve vo výške 125.- €.

Nepreukázal ani výšku škody v príčinnej súvislosti s porušením povinností žalovanej. Zo strany žalobcu nebola splnená ani 2) podmienka pre vznik jeho nároku na náhradu škody .

Podobne súd nemohol priznať žalobcovi ani náhradu nemajetkovej ujmy a to jednak z dôvodu, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že by samotné konštatovanie porušenia práv nebolo dostatočným zadosťučinením, a najmä preto, že žalobca nepreukázal ani nemajetkovú ujmu. Ani v tomto prípade neobstojí paušalizovaná náhrada vo výške 551,36.- € za 299 dní prieťahov, keďže je potrebné (najmä u právnických osôb) prihliadať na význam sporu pre žalobcov(v tomto prípade je žalobca právnická osoba poskytujúca veľké množstvo úverov) . Ak žalobca uvádzal, že márnym uplynutím času boli ohrozené jeho očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík zániku povinného, zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolventnosť povinného, a ďalej uvádzal (bližšie nešpecifikovanú) hospodársku stratu na strane žalobcu a na strane jeho majiteľov, súd k tomu uvádza, že žiadna z uvedených okolností, ak by ich aj žalobca bol preukázal (čo však neurobil) , by nebola dôvodom na priznanie nemajetkovej ujmy, pretože všetky tieto okolnosti predstavujú potenciálnu majetkovú škodu, ktorú je potrebné presne vyčíslieť (čo žalobca tak isto neurobil) , nie nemajetkovú ujmu. Ani pocity členov riadiacich orgánov žalobcu (frustrácia, neistota, nedôvera) , ako na ne odkazoval žaloba, nie sú relevantné pre konštatovanie nemajetkovej ujmy právnickej osoby a pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že táto situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy a plány, toto žalobca nijako nekonkretizoval ani nepodložil žiadnymi dôkazmi.

Keďže žaloba bola v celom rozsahu nedôvodná, nebol dôvod o právnom základe uplatneného nároku rozhodovať medzitémym rozsudkom.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Na pojednávaní súd o trovách rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania, ako bude uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku. Nakoľko si však žalovaná trovy konania nevyčíslila v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. a zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, rozhodol súd , že jej náhradu trov konania nepriznáva, keď v zmysle § 151 ods. 2 O.s.p. súd nie je viazaný výrokom o prisúdení náhrady trov konania vyhláseným na pojednávaní.

Podľa § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh. Spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčíslieť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Úspešnou účastníčkou konania je žalovaná, patrí jej právo na náhradu trov konania. Uplatnila právo na náhradu trov konania. Trovy konania nevyčíslila v zákonnej 3-dňovej lehote, preto súd rozhodol tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.